

Valsts ieņēmumu dienests

Talejas iela 1, Rīga, LV-1978, tālr. 67122689, e-pasts vid@vid.gov.lv, www.vid.gov.lv

UZZIŅA

Rīgā

02.01.2025. Nr. P005-17/27.1/26

Uz 22.11.2024. Nr. IS006306

SIA "LLLLLLLLL"
Paziņošanai EDS

Par uzziņas sniegšanu

Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk arī – VID) ir izskatījis SIA "LLLLLLLLL", reģ. Nr. 444444444444 (turpmāk – iesniedzēja) 2024. gada 22. novembra iesniegumu par uzziņas sniegšanu (turpmāk – iesniegums) par procedūras "Pagaidu ieviešana" un procedūras "Uzglabāšana brīvajā zonā" piemērošanu ārpussavienības precei un sniedz šādu uzziņu.

Iesniedzēja izklāsta šādu faktu aprakstu.

Iesniedzējai ir noslēgts līgums ar SIA "SSSSSS" par teritorijas un telpu nomu, Rīgā, ar kopējo platību 2642,31 m², kas savukārt atrodas Rīgas brīvostas teritorijā.

Papildus iesniedzēja ir noslēgusi preču glabājuma līgumu (prece ir metāla loksnes, kas paredzētas kuģu būvniecībai (lielgabarīta prece)) ar Apvienotajos Arābu Emirātos reģistrētu sabiedrību *VVVV LLC*, kur prece tiks transportēta uz Latvijas Republikas Rīgas brīvostas teritoriju no Turcijas. Iesniedzēja un/vai *VVVV LLC* neplāno šo precī laist brīvā apgrozībā, bet gan uzglabāt Rīgā, sagatavojot to saglabāšanai, ar mērķi izvest šo precī no Latvijas Republikas Rīgas brīvostas teritorijas uz trešajām valstīm pēc *VVVV LLC* preču pircēja atrašanas.

Prece pašlaik atrodas Turcijā, tās transportēšana tiks veikta pēc preču glabājuma līguma stāšanās spēkā.

Iesniedzēja, nodrošinot *VVVV LLC* preču glabājuma pakalpojumus, grib piemērot pareizo muitas procedūru, kas atbilstu likumdošanas prasībām, bet tajā pašā laikā radītu atbrīvojumu no muitas maksājumiem (ievedmuitas nodokļa un pievienotās vērtības nodokļa maksājumiem), kas ir svarīgi sakarā ar preces neizlaišanu brīvā apgrozībā. Uzglabāšana iespējama pat vairākus gadus.

Par procedūras "Pagaidu ieviešana" izmantošanu.

Muitas procedūra – pagaidu ieviešana – ļauj ārpussavienības preces Savienības muitas teritorijā izmantot noteiktiem mērķiem, tām piemērojot pilnīgu vai daļēju

atbrīvojumu no muitas maksājumiem (līdz 24 mēnešiem, izņēmuma gadījumos termiņu var pagarināt līdz 10 gadiem).

Pilnīgu atbrīvojumu no muitas maksājumiem var piemērot precēm, kuras atbilst visām Komisijas 2015. gada 28. jūlija Deleģētās regulas (ES) 2015/2446, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem (turpmāk – DA), 208.–216. pantā un 219.–236. pantā noteiktajām prasībām un preču izmantošanas mērķiem.

Daļēju atbrīvojumu no muitas maksājumiem piemēro attiecībā uz tādām precēm, kuras neatbilst DA 208.–216. pantā un 219.–236. pantā noteiktajām prasībām pilnīga atbrīvojuma no ievadmuitas nodokļa saņemšanai.

Preču nodošanai pagaidu ievēšanai jāsaņem muitas iestādes izdota atļauja.

Par procedūras “Uzglabāšana brīvajā zonā” izmantošanu.

Latvija Republikas teritorijā pastāv brīvostas, kā arī speciālās ekonomiskās zonas, kurās sabiedrības, noslēdzot līgumu ar brīvostas pārvaldi vai speciālās ekonomiskās zonas pārvaldi un saņemot attiecīgu atļauju, var veikt komercdarbību brīvajā zonā.

Šādu kapitālsabiedrību (komercsabiedrību) teritorijas ir brīvās zonas, un šīm kapitālsabiedrībām (komercsabiedrībām) tiek piemērots nodokļu atvieglojumu un īpašu muitas kontroles pasākumu kopums.

Preces, kurām piemērota muitas procedūra “Uzglabāšana brīvajā zonā”, var pakļaut parastiem apstrādes veidiem, kas paredzēti šo preču saglabāšanai, izskata vai tirdznieciskās kvalitātes uzlabošanai, lai sagatavotu tās izplatīšanai vai atkalpārdošanai.

Ārpussavienības precēm, kamēr tās atrodas brīvajā zonā, var piemērot kādu no muitas procedūrām – laist brīvā apgrozībā, ievest pārstrādei, piemērot pagaidu ievēšanas vai galapatēriņa procedūru. Šajos gadījumos preces neuzskata par tādām, kam piemērota brīvās zonas procedūra.

Lai gūtu pārliecību par savām tiesībām un varētu plānot turpmāko darījuma attīstību, iesniedzējai ir nepieciešama uzziņa, kurā būtu dotas skaidras atbildes uz turpmāk formulētiem jautājumiem.

Par procedūras “Pagaidu ievēšana” piemērošanu iesniedzējai ir šādi jautājumi.

1. Vai konkrētajā gadījumā procedūru “Pagaidu ievēšana” var noformēt iesniedzēja? Un attiecīgi arī saņemt atļauju?

2. Vai metāla lokšņu, kas paredzētas kuģu būvniecībai (lielgabarīta prece), ievēšana no Turcijas uzglabāšanai Rīgas brīvostas teritorijā un to turpmāko izvešana uz trešajām valstīm atbilst DA 208.–216. pantā un 219.–236. pantā noteiktajām prasībām un preču izmantošanas mērķiem, kas ļautu piemērot pilnīgu atbrīvojumu no muitas maksājumiem? Ja ne, kas ir nepieciešams, lai šī prece atbilstu prasībām?

3. Vai ir iespējams piemērot konkrētajā situācijā atļaujas pagarinājumu, jo šādas preces izvešana prasīs visticamāk ilgāku laiku nekā 24 mēnešus?

4. Vai iesniedzējas noslēgtais līgums par teritorijas un telpu nomu, Rīgā, pamato preces izmantošanu noteiktiem mērķiem Savienības muitas teritorijā (vai skaitās, ka prece tiek izmantota muitas teritorijā)? Vai iesniedzēja pareizi saprot, ka,

ja iesniedzēja izmanto procedūru “Pagaidu ievēšana”, nav nepieciešams papildus noformēt procedūru “Uzglabāšana brīvajā zonā”?

5. Ja *VVVV LLC* prece tiks izvesta no Savienības muitas teritorijas atpakaļ uz to pašu valsti, Turciju (pēc iespējamā *VVVV LLC* preču pircēja atrašanās Turcijā), kāda procedūra būtu piemērotāka preču izvešanai, lai izvešanas gadījumā netiktu piemēroti muitas maksājumi? Ja muitas maksājumi jebkurā gadījumā tiks piemēroti – kādi tie būs?

6. Ja *VVVV LLC* prece tiks izvesta no Savienības muitas teritorijas uz trešo valsti, bet ne Turciju (pēc iespējamā *VVVV LLC* preču pircēja atrašanās citā trešajā valstī), kāda procedūra būtu piemērotāka preču izvešanai, lai izvešanas gadījumā netiktu piemēroti muitas maksājumi? Ja muitas maksājumi jebkurā gadījumā tiks piemēroti – kādi tie būs?

Par procedūras “Uzglabāšana brīvajā zonā” piemērošanu iesniedzējai ir šādi jautājumi.

1. Vai konkrētajā gadījumā procedūru “Uzglabāšana brīvajā zonā” var noformēt iesniedzēja?

2. Vai tieši iesniedzējai jābūt noslēgtam līgumam ar brīvostas pārvaldi, un vai tieši iesniedzējai jāsaņem atļauja komercdarbībai Rīgas brīvostas teritorijā, lai piemērotu šo muitas procedūru? Vai ir nepieciešami vēl kādi dokumenti vai atļaujas, lai iesniedzēja varētu piemērot šo muitas procedūru konkrētam darījumam?

3. Vai iesniedzējas noslēgtais līgums par teritorijas un telpu nomu Rīgā, Tvaika ielā 27, pamato preces glabāšanu noteiktiem mērķiem Savienības brīvās zonas teritorijā (vai skaitās, ka prece tiek izmantota brīvās zonas teritorijā)? Vai iesniedzēja pareizi saprot, ka, ja iesniedzēja izmanto procedūru “Uzglabāšana brīvajā zonā”, nav nepieciešams papildus noformēt procedūru “Pagaidu ievēšana”?

4. Vai glabāšana (pēc nepieciešamo dokumentu noformēšanas) ir iespējama neierobežoti ilgi, piemērojot atbrīvojumu no muitas maksājumiem (ievedmuitas nodokļa un pievienotās vērtības nodokļa maksājumiem)?

5. Ja prece tiks izvesta no Savienības muitas teritorijas atpakaļ uz to pašu valsti, Turciju (pēc iespējamā *VVVV LLC* preču pircēja atrašanās Turcijā), kāda procedūra būtu piemērotāka preču izvešanai, lai izvešanas gadījumā netiktu piemēroti muitas maksājumi? Ja muitas maksājumi jebkurā gadījumā tiks piemēroti – kādi tie būs?

6. Ja prece tiks izvesta no Savienības muitas teritorijas uz trešo valsti, bet ne Turciju (pēc iespējamā *VVVV LLC* preču pircēja atrašanās citā trešajā valstī), kāda procedūra būtu piemērotāka preču izvešanai, lai izvešanas gadījumā netiktu piemēroti muitas maksājumi? Ja muitas maksājumi jebkurā gadījumā tiks piemēroti – kādi tie būs?

VID, izvērtējis iesniegumā ietvertu faktu aprakstu un no minētajiem faktiem izrietošus konkrētus jautājumus, atbildes uz kuriem ir atkarīgas no to juridiska vērtējuma, sniedz šādu uzzīņu.

Ievedot preces Eiropas Savienībā no trešajām valstīm, t. sk. no Turcijas, jāievēro Eiropas Savienības un valsts normatīvajos aktos muitas jomā noteiktā kārtība preču ievēšanai.

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regulas (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (turpmāk – Regula Nr. 952/2013), 150. pantu, ja vien nav noteikts citādi, deklarētājs var brīvi izvēlēties muitas procedūru, kuru tas vēlas piemērot precēm, saskaņā ar šīs procedūras nosacījumiem neatkarīgi no preču veida vai daudzuma vai no to izcelsmes, nosūtīšanas vai galamērķa valsts.

Attiecībā uz muitas procedūras – pagaidu ieviešana – piemērošanu paskaidrojam.

Regulas Nr. 952/2013 211. panta 1. punkta “a” apakšpunktā noteikts, ka muitas dienestu atļauja ir vajadzīga, lai izmantotu ieviešanas pārstrādei vai izvešanas pārstrādei procedūru, pagaidu ieviešanas procedūru vai galapatēriņa procedūru.

Tādējādi saskaņā ar Regulas Nr. 952/2013 211. panta 1. punkta “a” apakšpunktu muitas procedūras – pagaidu ieviešana – piemērošanai ir jāsaņem muitas dienestu atļauja.

Atbilstoši iesniegumā un tam pievienotajā glabāšanas līgumā noteiktajam preču ieviešanas mērķis Savienības muitas teritorijā ir tās ilgstoši uzglabāt, nemainot to muitas statusu (ārpussavienības preces), un noteiktajā periodā izvest tās no Savienības muitas teritorijas.

Regulas Nr. 952/2013 211. panta 3. punktā noteikts, ja nav paredzēts citādi, 1. punktā minēto atļauju piešķir tikai personām, kas atbilst visiem turpmāk norādītajiem nosacījumiem:

a) tās veic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā;

b) tās sniedz nepieciešamās garantijas attiecībā uz darbību pienācīgu veikšanu; uzskata, ka uzņēmējs, kuram ir atzītā uzņēmēja statuss muitas vienkāršojumiem, ir izpildījis šo nosacījumu, ciktāl darbības, kas attiecas uz attiecīgo īpašo procedūru, ir ņemtas vērā, piešķirot 38. panta 2. punkta “a” apakšpunktā minēto atļauju;

c) ja var rasties muitas parāds vai citi maksājumi par precēm, kurām piemēro īpašu procedūru, tās sniedz galvojumu saskaņā ar 89. pantu;

d) pagaidu ieviešanas vai ieviešanas pārstrādei procedūras gadījumā tās izmanto preces vai organizē to izmantošanu, vai tās attiecīgi veic preču pārstrādes darbības vai organizē šādu darbību veikšanu.

Tādējādi saskaņā ar Regulas Nr. 952/2013 211. panta 3. punkta “d” apakšpunktu viens no nosacījumiem atļaujas izsniegšanai pagaidu ieviešanai paredz, ka atļaujas turētājs izmanto preces vai organizē to izmantošanu.

Tātad ārpussavienības precēm var piemērot pagaidu ieviešanas procedūru tikai gadījumos, kad preces ir paredzēts izmantot Savienības muitas teritorijā, nevis iesniegumā minētajai uzglabāšanai.

Ņemot vērā minēto, paskaidrojam, ka iesniedzēja konkrētajā tiesiskajā situācijā iesniedzēja nevar piemērot muitas procedūru – pagaidu ieviešana – ārpussavienības precēm, kuras plānots tikai uzglabāt Eiropas Savienībā, neizmantojot tās vai neorganizējot to izmantošanu. Attiecīgi nav nepieciešams sniegt atbildi uz iesnieguma 2.–6. jautājumu par muitas procedūras – pagaidu ieviešana – piemērošanu.

Sniedzam skaidrojumu par īpašās muitas procedūras – uzglabāšana brīvajā zonā –piemērošanu.

Regulas Nr. 952/2013 210. panta “b” punktā noteikts, ka precēm var piemērot īpašu procedūru kategoriju: uzglabāšana, kas ietver uzglabāšanu muitas noliktavā un uzglabāšanu brīvajās zonās.

Tādējādi saskaņā ar Regulas Nr. 952/2013 210. panta “b” punktu precēm var piemērot īpašu procedūru – uzglabāšana brīvajās zonās.

Regulas Nr. 952/2013 237. panta 1. punktā noteikts, ka saskaņā ar uzglabāšanas procedūru ārpussavienības preces var uzglabāt Savienības muitas teritorijā, nepiemērojot tām:

a) ievadmuitas nodokli;

b) citus maksājumus saskaņā ar citiem attiecīgiem spēkā esošiem noteikumiem;

c) tirdzniecības politikas pasākumus, ciktāl ar tiem nav aizliegta preču ievešana Savienības muitas teritorijā vai izvešana no tās.

Saskaņā ar Regulas Nr. 952/2013 243. pantu dalībvalstis var Savienības muitas teritorijas daļas noteikt kā brīvās zonas. Dalībvalsts nosaka katras brīvās zonas teritoriju, kā arī ievešanas un izvešanas punktus.

Rīgas brīvostā esošo brīvo zonu darbība ir reglamentēta Rīgas brīvostas likumā, kura 1. panta 5. punkts noteic, ka brīvā zona ir norobežota brīvostas teritorijas daļa, kurā ievestās preces attiecībā uz muitas maksājumu un tirdzniecības politikas pasākumu piemērošanu tiek pielīdzinātas ārpus Latvijas Republikas muitas teritorijas esošām precēm.

Saskaņā ar Rīgas brīvostas likuma 1. panta 4. punktu brīvās zonas režīms ir nodokļu atvieglojumu un īpašu muitas kontroles pasākumu kopums, kas piemērojams kapitālsabiedrībām, kuru teritorijas ieguvušas brīvo zonu statusu Rīgas brīvostā.

Savukārt saskaņā ar Rīgas brīvostas likuma 1. panta 3. punktu licencēta kapitālsabiedrība ir kapitālsabiedrība, kas noslēgusi ar Rīgas brīvostas pārvaldi līgumu par licencētu komercdarbību Rīgas brīvostas teritorijā un saņēmusi Rīgas brīvostas pārvaldes atļauju šādai darbībai.

Atbilstoši Ministru kabineta 2017. gada 22. augusta noteikumu Nr. 500 “Muitas noliktavu, pagaidu uzglabāšanas un brīvo zonu noteikumi” (turpmāk – MK noteikumi Nr. 500) 66. punktam licencēta kapitālsabiedrība, kura Rīgas brīvostas likumā noteiktajā kārtībā vēlas iegūt brīvās zonas statusu Rīgas brīvostā, pēc tam, kad saņemta atļauja komercdarbības veikšanai brīvās zonas režīmā, preču uzskaiti brīvajā zonā saskaņā ar Regulas Nr. 952/2013 214. panta 1. punktu veic Valsts ieņēmumu dienesta apstiprinātā veidā.

Saskaņā ar MK noteikumu Nr. 500 67. punktu šo noteikumu 66. punktā minētās personas, kuru brīvajās zonās plānota ārpussavienības preču uzglabāšana, apstrāde, pārdošana vai pirkšana, pirms tiek saņemta atļauja licencētas komercdarbības veikšanai brīvās zonas režīmā, iesniedz Valsts ieņēmumu dienestā iesniegumu par preču uzskaites veida apstiprinājumu.

Iesniegumā norādītā teritorija Rīgā, par kuras izmantošanu ir noslēgts nomas līgums, atrodas Rīgas brīvostas teritorijā. Tomēr iesniedzēja nav ieguvusi Rīgas

brīvostas pārvaldes atļauju licencētas komercdarbības veikšanai minētajā teritorijā un VID lēmumu par preču uzskaites veida apstiprinājumu. Tādējādi minētajā teritorijā precēm nevar piemērot muitas procedūru – uzglabāšana brīvajā zonā.

Pamatojoties uz minēto, attiecībā uz iesniegumā uzdoto 1. jautājumu par uzglabāšanu brīvajā zonā informējam, ka konkrētajā gadījumā iesniedzēja nevar piemērot muitas procedūru – uzglabāšana brīvajā zonā –, jo iesniedzēja nav ieguvusi Rīgas brīvostas pārvaldes atļauju licencētas komercdarbības veikšanai un VID lēmumu par preču uzskaites veida apstiprinājumu.

Atbildot uz iesnieguma 2. jautājumu par uzglabāšanu brīvajā zonā, paskaidrojam, ka iesniedzēja var noslēgt līgumu ar Rīgas brīvostas teritorijā darbošos brīvās zonas uzņēmumu (licencētu kapitālsabiedrību), kura teritorijā uzglabātajām ārpussavienības precēm var piemērot muitas procedūru – uzglabāšana brīvajā zonā. Informāciju par Rīgas brīvostā strādājošajām brīvajām zonām aicinām iegūt Rīgas brīvostas tīmekļvietnē.

Atbildot uz iesnieguma 3. jautājumu par uzglabāšanu brīvajā zonā, paskaidrojam.

No iesniegumam pievienotā preču glabājuma līguma nav konstatējama preču izmantošana Eiropas Savienības teritorijā. Tāpēc, kā jau tika norādīts, muitas procedūra – pagaidu ieviešana – šajā gadījumā nav piemērojama.

Savukārt iesniegumam pievienotais līgums ar SIA “SM” par teritorijas un telpu nomu Rīgas brīvostas teritorijā nedod tiesības piemērot ārpussavienības precēm brīvās zonas procedūru šajā teritorijā, jo SIA “SM” nav ieguvusi Rīgas brīvostas pārvaldes atļauju licencētas komercdarbības veikšanai minētajā teritorijā un nav saņēmusi VID lēmumu par preču uzskaites veida apstiprinājumu.

Atbildot uz iesnieguma 4. jautājumu par uzglabāšanu brīvajā zonā, paskaidrojam, ka saskaņā ar Regulas Nr. 952/2013 238. panta 1. punktu preces uzglabāšanas procedūrā var atrasties neierobežoti ilgu laiku.

Atbildot uz iesnieguma 5. un 6. jautājumu par uzglabāšanu brīvajā zonā, paskaidrojam.

Regulas Nr. 952/2013 248. panta 1. punkts noteic, ka, neskarot tiesību aktus jomās, kas nav muitas joma, preces, kuras atrodas brīvajā zonā, var izvest vai izvest atpakaļ no Savienības muitas teritorijas vai ievest citā Savienības muitas teritorijas daļā.

Regulas Nr. 952/2013 215. panta 1. punktā noteikts, ka gadījumos, kas nav tranzīta procedūra, un neskarot 254. pantu, īpašo procedūru noslēdz, kad precēm, kurām bijusi piemērota šī procedūra, vai pārstrādes produktiem tiek piemērota nākamā muitas procedūra, tie ir izvesti no Savienības muitas teritorijas vai iznīcināti, neatstājot pārpalikumus, vai kad no tiem atsakās par labu valstij saskaņā ar 199. pantu.

Tādējādi saskaņā ar Regulas Nr. 952/2013 215. panta 1. punktu brīvās zonas procedūru noslēdz, kad precēm, kurām bijusi piemērota šī procedūra tiek piemērota nākamā muitas procedūra, tie ir izvesti no Savienības muitas teritorijas vai iznīcināti, neatstājot pārpalikumus, vai kad no tiem atsakās par labu valstij.

Regulas Nr. 952/2013 271. panta 1. punkts noteic: ja preces paredzēts izvest no Savienības muitas teritorijas un muitas deklarācija vai reeksporta deklarācija nav

iesniegta kā pirmsizvešanas deklarācija, izvešanas muitas iestādei iesniedz izvešanas kopsavilkuma deklarāciju.

Savukārt Regulas Nr. 952/2013 226. panta 1. punkts noteic, ka saskaņā ar ārējā tranzīta procedūru ārpussavienības preces var pārvietot no viena punkta uz citu punktu Savienības muitas teritorijā, nepiemērojot šīm precēm:

- a) ievedmuitas nodokli;
- b) citus maksājumus saskaņā ar citiem attiecīgiem spēkā esošiem noteikumiem;
- c) tirdzniecības politikas pasākumus, ciktāl ar tiem nav aizliegta preču ieviešana Savienības muitas teritorijā vai izvešana no tās.

Tādējādi ārpussavienības preču izvešanai no brīvās zonas uz trešajām valstīm var piemērot reeksporu vai muitas procedūru – tranzīts. Ja preces no brīvās zonas tiks izvestas uz trešo valsti, tai skaitā Turciju, ar autotransportu, tām jāpiemēro muitas procedūra – tranzīts –, noformējot tranzīta deklarāciju. Ja preces no brīvās zonas tiks izvestas ar kuģi, jāpiemēro reeksports, iesniedzot izvešanas kopsavilkuma deklarāciju un kuģa manifestu.

Regulas Nr. 952/2013 89. panta 2. punkta “a” apakšpunktā noteikts, ja muitas dienesti pieprasa sniegt galvojumu iespējamam vai esošam muitas parādam, tajā ietver ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu un pārējos maksājumus, kas aprēķināti saistībā ar preču importu vai eksportu, ja galvojumu izmanto attiecībā uz Savienības tranzīta procedūras piemērošanu precēm.

Saskaņā ar Regulas Nr. 952/2013 233. panta 1. punkta “c” apakšpunktu Savienības tranzīta procedūras izmantotājs ir atbildīgs par visu turpmāk norādīto: ja tiesību aktos muitas jomā nav paredzēts citādi – galvojuma sniegšanu, lai nodrošinātu to, ka tiks samaksāta ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa, kas ir atbilstīga muitas parādam vai citiem maksājumiem, kuri iespējami radušies attiecībā uz precēm, kā paredzēts saskaņā ar citiem attiecīgiem spēkā esošiem noteikumiem.

Pārvietojot ārpussavienības preces saskaņā ar ārējo tranzīta procedūru, attiecībā uz precēm netiek piemērots ievedmuitas nodoklis un citi maksājumi, taču saskaņā ar Regulas Nr. 952/2013 89. panta 2. punkta “a” apakšpunktu un 233. panta 1. punkta “c” apakšpunktu muitas procedūras – tranzīts – izmantotājam ir jāsniedz galvojums, kam ir pilnībā jāsedz muitas maksājumu parāds, kas varētu rasties.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2018. gada 13. februāra noteikumu Nr. 86 “Muitas maksājumu parāda galvojumu un avansa iemaksu administrēšanas noteikumi” 11. punktu, piemērojot muitas procedūru – tranzīts –, izmanto galvojumu muitas maksājumu parādam, kas var rasties. Šādā gadījumā muitas maksājumu parāds, kas var rasties, ietver:

- 1) muitas parādu,
- 2) akcīzes nodokļa parādu,
- 3) pievienotās vērtības nodokļa parādu.

Sniedzot uzziņu, izmantotas šādas tiesību normas: Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regulas (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 89. panta 2. punkta “a” apakšpunkts, 150. pants,

210. panta "b" punkts, 211. panta 1. punkta "a" apakšpunkts, 211. panta 3. punkta "d" apakšpunkts, 215. panta 1. punkts, 226. panta 1. punkts, 233. panta 1. punkta "c" apakšpunkts, 237. panta 1. punkts, 238. panta 1. punkts, 243. pants, 248. panta 1. punkts, Rīgas brīvostas likuma 1. panta 3., 4. un 5. punkts, Ministru kabineta 2017. gada 22. augusta noteikumu Nr. 500 "Muitas noliktavu, pagaidu uzglabāšanas un brīvo zonu noteikumi" 66. un 67. punkts, Ministru kabineta 2018. gada 13. februāra noteikumu Nr. 86 "Muitas maksājumu parāda galvojumu un avansa iemaksu administrēšanas noteikumi" 11. punkts.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 101. panta ceturtajai daļai uzziņu var apstrīdēt augstākā iestādē. Ja augstākas iestādes nav vai tā ir Ministru kabinets, uzziņa nav apstrīdama. Tā nav pārsūdzama tiesā. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 1. panta otro daļu augstāka iestāde ir tiesību subjekts, tā struktūrvienība vai amatpersona, kas hierarhiskā kārtībā var dot rīkojumu iestādei vai atcelt tās lēmumu. Ņemot vērā, ka VID attiecībā uz uzziņu apstrīdēšanu nav augstākas iestādes, šī uzziņa nav apstrīdama un pārsūdzama.

Ģenerāldirektora p. i.

R. Zukuls

DOKUMENTS IR ELEKTRONISKI PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU

Paspārne 67120832
Cveigele 6120869
Ūlupe 67120815